पूर्वपीति *f.* = **पूर्वपाय्य**.
पूर्वपुरुष *m.* Vorfahr, Ahn; der Urgeist (= *Brahman*).
पूर्वपूर्व der je frühere.
पूर्वपूर्वोक्त je früher genannt.
पूर्वपेय *n.* = **पूर्वपाय्य**.
पूर्वभाग *m.* Vorder- *o.* Oberteil.
पूर्वभाज् den ersten Anteil erhaltend, bevorzugt.
पूर्वभूभृत् der Ostberg (*vgl.* **पूर्वाचल**); ein früherer Fürst.
पूर्वरात्र *m.* der erste Teil der Nacht.
1. **पूर्वरूप** *n.* Vorzeichen (für **प्रति**); eine best. Redefigur (*rh.*).
2. **पूर्वरूप** die frühere Gestalt habend.
पूर्ववत् *Adv.* wie zuvor, wie gesagt.
पूर्ववन्त् etwas Vorangehendes habend; *f.* **°वती** früher verheiratet gewesen.
पूर्ववह् (**°वाह्**) zuerst (*als Vorspann o. zum ersten Male*) ziehend.
पूर्ववाद *m.* Klage; **°दिन्** *m.* Kläger (*j.*).
पूर्वविद् altertumskundig.
पूर्वविधि *m.* eine frühere Regel (*g.*).
पूर्ववृत्त früher geschehen; *n.* ein früheres Ereignis.
पूर्वसद् vorn sitzend.
पूर्वसमुद्र *u.* **°सागर** *m.* das Ostmeer.
पूर्वसू erstgebärend.
पूर्वाह्वृति *f.* erster Ruf, Frühgebet.
पूर्वाचल *m.* der Ost-(*Sonnenaufgangs*-) berg.
पूर्वाचार्य *m.* ein alter Lehrer.
पूर्वाद्य mit Osten beginnend.
पूर्वाद्रि *m.* = **पूर्वाचल**.
पूर्वाधिक stärker als früher.
पूर्वापर der vordere und hintere, östlich und westlich, früher und später.
पूर्वार्ध *m.* (*n.*) Vorder- *o.* Oberteil, Ostseite, erste Hälfte; **दिनस्य** Vormittag.
पूर्वार्धकाय *m.* Oberkörper.
पूर्वावधीरित früher verschmäht.
पूर्वावेदक *m.* Kläger (*j.*).
पूर्वाह्ण *m.* Vormittag; *gew. Loc.* früh morgens.
पूर्वाह्णिक, *f.* **ई** vormittägig.
पूर्वी *s.* **पुर्**.
पूर्वेण *Adv. Präp.* vorn; vor (*Acc. u. Gen.*).
पूर्वेद्युस् *Adv.* Tags zuvor, gestern.
पूर्वोक्त früher gesagt, oben erwähnt.
पूर्वोपकारिन् zuerst dienstfertig *o.* gefällig.
पूर्व्य (**पूर्व्य**) vorherig, ehemalig, alt, vorangehend, der erste, nächste, vorzüglichste. *n.* **पूर्व्यम्** zuvor, längst, bisher.
पूल *u.* **°क** *m.* Büschel, Bündel.
पूल्य *n.* ein taubes Fruchtkorn.
पूषण्वन्त् von Pûshan begleitet (*s. folg.*).
पूषन् *m. N. eines Gottes;* die Sonne.
पृक्त, **पृच्** *s.* **पर्च्**.
पृंच् *f.* Labung, Nahrung.
पृच्च bunt, scheckig; *m.* ein solches Pferd.
पृंच् *f.* Labung.
पृच्छक (*f.* **पृच्छिका***), fragend nach (*Gen. o.* —°).
पृच्छा *f.* Frage (nach *o.* an —°).
पृक् *s.* **प्रक्**.
पृणध्यै *u.* **पृणैथे** *s.* 1. **पर्**.
पृत् *f.* Kampf, Streit (*nur Loc. Pl.*).
पृतन *n.* feindliches Heer; *f.* **आ** *dass. o.* = *vor.*
पृतनाज् in den Kampf ziehend.
पृतनाजित् im Kampfe siegreich.
पृतनाज्य *n.* Wettkampf.
पृतनायु feindlich; *m.* Feind.
पृतनाषह् (**°षाह्**) feindliche Heere bezwingend.
पृतनाषाह्य *u.* **°साह्य** *n.* Bezwingung feindlicher Heere.
पृतन्य्, **°न्यति** feindlich sein.
पृतन्यु bekämpfend; *m.* Feind.
पृत्सुति *m. f.* feindlicher Angriff.
पृत्सुषुतुर् im Kampfe siegreich.
पृत्सुषु *s.* **पृत्**.
पृथ *m.* die flache Hand (*auch als Längenmaſs*); *f.* **पृथा** *N. einer Gattin Pâṇḍu's.*
पृथक् *Adv.* einzeln, besonders, verschieden, individuell, je für sich (*oft verdoppelt*); *Präp.* getrennt von, ohne (*Abl.*, **Instr.* *o.* **Gen.*). Mit **कर्** absondern, trennen; mit **भू** sich absondern.
पृथक्करण *n.*, **पृथक्क्रिया** *f.* Absonderung.
पृथक्ता *f.*, **°क्त्व** *n.* Besonderheit, Individualität.